

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

11. Tam afflicta morbis, corpus etiam pluribus doloribus afflixit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

homines. Quas illa non solum sustinuit æqua mente, sed etiam omnipotentia Dei docuit non obliuisci, per quam non in solo pane viuit homo. Quanta autem sit injuria, hypocrisis argui, *Math. 24. 28* nōrunt, qui sciunt, in diuinis litteris, idem esse, *partem cum hypocrisis* habere, & damnari. Quin & hypocritæ (sicut ad Christum) accesserunt, vt eam in verbis caperent, cū ipsi essent ventris mancipia, & inter eos vna, quæ virginitatem jactabat, cū se dæmoni prostituisset. Hi moribus Æthiope quouis atiores, suos innocentissimæ mores attribuerunt; & cū ægram, totque malis affectam consolari debuissent, de gula, de hypocrisi, deque illis ipsis vitijs, quibus inquinatissimam vitam duxerunt, conati sunt infamare. Sed longè grauius eam afflixit Parochus primò, cū ei hostiam daret non consecratam, probaturus, an panem pati posset, quæ se dicebat, nihil comedere; altera vice, cū non solum priuatim, sed etiam publicè & pro concione diceret, eam à dæmone esse delusam in alia hostia non consecrata ei relicta, quæ tamen vera fuerat. Nam in eam se ipse Christus, ei pueruli in cruce pendentis forma apparens, vertit. Pro Parocho tamen patiens Virgo ipsa & apud plebem in eum concitata, & Episcopum orauit. Milites autem eam non solum conuicijs, sed etiam impuris manibus inuadentes, & plurimis iniurijs pessimè tractantes, Deus grauissimè puniuit, quibus ipsa percipit, ne apud suum Dominum Philippum Ducem Burgundiæ accusarentur, & punirentur. Nimirum hic apex est perfectionis, benefacere his, à quibus maleficium acceperis, & diligere inimicos; cū nihil difficilius sit, quàm compescere vindictæ motus, & illatas sibi iniurias non modò ferre patienter, sed etiam beneficijs compensare.

XI.
P. 1. cap. 6.

17. Hac in corpore atque animo passa Lydvina, vt plura ferret, audite incredibilem & charitatem, & sitim patiendi. Petronilla senilis mater moribunda sic ei valedixit: *En morior pauperula, quæ nihil boni fecerim cunctis diebus vita mea. Sed si, filia mea, pro delictis meis velis intercedere, lata moriar.* Cui respondit illa: *Forti animo esto, mater mea. Propè est Dominus, qui non despicies contritum & humiliatum cor tuum. Mea verò omnia, labores, dolores, ulcera, plagas, tormenta, vigilias, precatiunculas, & ex-*
ercitia

exercitia libens tibi impertior. Ea re mirifice exhilarata mater eius migravit ad Dominum. Lydvina verò, tamquam jam omni nudata merito (quod tamen hac ipsa eius charitate in immensum crevit) cingulum quoddam crassum, latum, & hispidum, ex equorum confectum pilis sibi comparat, eoq; usque ad mortem marcidum corpusculum stringit. Quidquid ei mater reliquit, pauperibus distribuit. Adhuc relicta ei erat culcitra: eam quoque xelatrix pauperis pueri IESU, in stabulo nascentis, tolli iubet: qua tamen, sub putrescente corpusculo eius, jam putrescebat, & eius pluma ita inharebant virginis corpori, ut absque novis dolorum stimulis inde auelli nulla ratione possent. Ea ablata, suppositus est corpusculo eius tam miserabili durus esset, impositis ei paleis, atq; in eo decumbebat supina, numquam dormiens. Accedebat hiemis prolixæ frigus, ita ut sepius extrema corporis eius partes obrigescerent. Si quid ei vel pecuniæ, vel obsequij mitteretur, mox illa ad pauperes remittebat. Ita etiam paupertatis incommoda sentire, quàm à visentibus eam Principibus viris dicari maluit. Sic corpore, sic animo exercita, se ipsam quoque affixit, ad extremum usque vitæ diem, quo rogavit Dominum, ut eum diem, extremumq; vite sue finem tot doloribus & afflictionibus cumlaret, ut à corpore exiens anima sine purgatorio mox ad illum posset enolare. Cæpit igitur à septima usque ad horam quartam pomeridianam perurget calculi doloribus cruciari spasmate, vicinè pectore diro vomitu fellis particulas reycere. In demortuæ corpore inuentum est cilicium cingulum, quod servatur, usque in præsens, ex eoq; mirus odor proficiscitur; estq; demonibus valde inuisum & molestum. Nempe ita parvi faciunt optimi quique suos morbos, ut etiam illis alios dolores superaddant. Ita S. Timotheus grauib; stomachi infirmitatibus vexatus, nihilominus aquam bibebat, quæ illos augebat. Ita S. Gregorius Magnus, S. Bernardus, S. Franciscus, S. Clara, S. Catharina Senensis graues morbos suos assiduis laboribus, & mortificationibus exacerbabant. De S. Gregorio certè legimus: *Admirabilia sunt, quæ dixit, fecit, scripsit decreuit, præsertim infirma semper adeoq; agra valetudine, ut vel ea audire, quæ ipse in suis Epistolis refert, magnam pariat admirationem.* Alijs, quibus salus sua non est cordi, graue videtur, cum agrotant, orare pro sanitate, aut peccata sua

P. 3. cap. II.

1. Tim. 4. 23.

344 Cap. XXXII. *Lydvina admiranda, in morbis, patientia doctrix.*
ta sua confiteri; immò vel medicinam sumere amariorem. Non
sic Lydvina, non sic erat affecta; sed quia patientiæ pretium,
agnoscebat, afflictissimum corpus paupertatis incommodis, fri-
gore, cilicio, aëre supposito, magis magisque usque ad extre-
mum halitum afflixit; inde coronanda, vnde crucianda.

XII.
P. 2. c. 1.

Recensui huc usque cruces & afflictiones in compendium,
relatas Lydvinae Virginis, cui, dum vixit, *tugurium illud pa-*
latium erat; stratum stramineum lectus eburneus; cingulum cilici-
num balticus regius; ulcera putrescentia pretiosa monilia; horrida
plaga optata solaria; multa lachryma noua delicia; mundana afflictio
mira consolatio; vermes e corpore erumpentes conuina familiares; do-
lores & angores, dapes opipara. Quis Lazarum ante fores, vel to-
bum in sterquilinio iacentem cum hac virgine, aut hanc vir-
ginem cum illis non comparasset? Quis oculis profanis tale
catharma aspiciens, non abhorruisset ac despexisset? Sed, quia
2. Cor. 12. 9. *virtus in infirmitate perficitur*, vide qualis, & quam pretiosa ani-
ma in putrido hoc ac verminoso corpore, immò in tam exacte
elaborato & vermiculato opere latitaret. 1. In femina virilis
animus, & in puella mascula virtus; in incredibili calamitate,
heroicum pectus; admiranda fides & fiducia in Deum; stupenda
constantia & perseverantia, in tot ac tantis cruciatibus, per tri-
ginta octo annos; erga inimicos etiam persecutores malefacto-
resque singularis mansuetudo ac beneficentia; in summa pau-
pertate summa liberalitas; inter dolores maximos sitis maxima
3. Cor. 4. 7. *maiorum dolorum. Habebat autem thesaurum istum in vasis ficti-*
libus, in laceris & putridis membris. 2. Per hoc viuum cada-
uer Deus mundo ostendit continuum miraculum. An non enim
miraculum erat, tam diu pati tam graues & atroces morbos, &
non mori? An non erat miraculum, tam diu sine cibo, sine po-
tu, sine somno viuere? An non miraculum, tantos cruciatus
sine querela & impatientia vlla perferre? 3. Immo Deus per
illam continua miracula est operatus, dum ei donum Prophe-
tiæ, scientiam futurorum, & occultissimarum rerum dedit, qua
conscientias hominum pupugit, & ad poenitentiam excitauit.
4. Illud autem maximè mirandum erat miraculum, quòd ipsa
tot morbis oblecta non fatigaretur, sed adhuc plura pati vellet.
Enim-